

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc Charita

květen 2019

ČERVENÉ MAŠLE PRO MINISTERSTVO. Sestry domácí zdravotní péče vyrazily na 1. máje k ministerstvu zdravotnictví v Praze. Doufají, že v ministrovi Adamovi Vojtěchovi najdou spojení. Více na str. 2, 3.

Foto: Jakub Žák

obsah

Duchovní slovo:

Síla růžence, i v čínském vězení.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Sestry poskytující domácí péči žádaly ministra Vojtěcha o zastání.....2
Červené mašle jako symbol podpory domácí péče vlají u ministerstva zdravotnictví.....3
Olomoucký majáles: pop kultura a prostor pro neziskovky.....4
Migrace je nedílnou součástí dnešního globalizovaného světa.....5

Zprávy z Charit:

Bystřice pod Hostýnem, Luhačovice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Svitavy, Šumperk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zábřeh, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Víc než 22 000 korun za abstraktní obrazy pomůže Haiti.....23
Všechny barvy naděje rozzářily teologickou fakultu.....24

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

dostáváte Informace až v závěru mariánského měsíce května, ve kterém se více než jindy modlíme růženec, ale protože to je modlitba, která nás provází po celý rok, posílám pro povzbuzení následující řádky.

P. Bohumír

Čím dál více se spoléhám na růženec. Trpělivě probírám zrníčka, zatímco mysl bloudí po všech starostech a obavách, které mne naplňují, ale přesto se trpělivě připojuje k Marii a s ní ve svém roztěkaném srdci přemítám nad tajemstvím života, smrti a vzkříšením Ježíše Krista.

Před lety se v časopise Amerika objevil rozhovor s arcibiskupem Dominikem Tangem, který byl v letech 1958 až 1980 vězněn komunistickým režimem v Číně.

Arcibiskup Tang se zasmál, když jsem se ho zeptal, jak tráví svůj čas během těch 22 let. „Každý by to chtěl vědět. Modlil jsem se. Musíte se modlit. Odříkáváte růženec a modlitby přitom počítáte na prstech. Zaplňujete mysl zbožnými myšlenkami. Bez toho by vás to semlelo. Ve skutečnosti po několika letech paměť slábne a člověk si již mnoho nepamatuje. Ale každý zná růženec. Můžete se ho pomodlit tak snadno. A je v něm obsažen celý život našeho Pána i jeho přeblahoslavené Matky...“

Timothy Dolan: Kněží pro 21. století

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Sestry poskytující domácí péči žádaly ministra Vojtěcha o zastání

Praha - Sestry domácí péče se ve středu 1. května v 11 hodin vypravily před budovu ministerstva zdravotnictví a stromy před ním ovázaly červenými mašlemi. Tímto gestem se ve Svátek práce obrátily na ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha a žádají jej o zastání. Opakovaná jednání ukazují, že zdravotní pojišťovny se k této důležité a velmi efektivní části veřejného zdravotnictví, která se nachází ve vleklé krizi, chtějí dál chovat nespravedlivě. Sestry domácí péče jsou od loňského srpna ve stávkové pohotovosti a červené mašle se staly jejím symbolem.

Sestry se sešly v 11 hodin na Náměstí pod Emauzy u budovy Ministerstva zdravotnictví. Mašle, kterými ovázaly stromy, mají ministru Vojtěchovi připomenout, že i jeho se situace týká, že i jeho ministerstvo má připnutou mašli. Jsou také žádostí o zastání se těchto kvalifikovaných pracovníků, které v porovnání se sestrami v nemocnici berou minimálně o 10 tisíc korun měsíčně méně. Zdravotní pojišťovny totiž jednak neproplácejí všechny výkony, které zdravotní sestry provedou, jednak cena výkonů neodráží jejich skutečné náklady. Tento

přístup má za následek podfinancování oblasti domácí péče a zatáhl její poskytovatele do vleklé krize.

Zatím dvě dubnová jednání se zdravotními pojišťovnami v tzv. dohodovacím řízení o platbách pro příští rok opět nepřinášejí řešení krizové situace. Zástupci pojišťoven situaci zlehčují a bagatelizují význam odchodu sester z domácí péče. „Pro zdravotní pojišťovny jde o směšné částky – domácí zdravotní péče činí necelé jedno procento výdajů zdravotního pojištění. Ale nám jde o existenci,“ řekla koordinátorka zdravotních služeb Charity Česká republika Ludmila Kučerová.

Právě proto sestry poskytující domácí péči potřebují, aby se jich ministr zastal. Jak u pojišťoven, tak bezodkladnou úpravou tzv. mzdových indexů, které se nezměnily od roku 2016, zatímco mzdy a platy v ostatních odvětvích zdravotnictví se zvyšovaly už dvakrát. Zaplatit průměrně 25 tisíc hrubého měsíčně kvalifikované sestře je nerovné, nespravedlivé a neudržitelné. Pokud není cílem zdravotních pojišťoven udržet v domácí péči odborníky, mělo by to být rozhodně zájmem ministra zdravotnictví.

Zdravotní sestry poskytující domácí péči na sebe upozornily na začátku dubna, kdy si připnuly červenou mašli jako symbol svých požadavků. Symbolizuje svázání sester s jejich pacienty, ale i svázané ruce, které při tom mají. Červené mašle také symbolizují srdce. Samotná barva se váže nejen k charitním barvám, ale je i symbolem lásky nebo krve. Stuha může symbolizovat i jakousi pomyslnou červenou linii, která byla překročena.

Další informace najdete na www.charita.cz/stavkova-pohotovost.

Charita Česká republika je největším nestátním poskytovatelem zdravotních a sociálních služeb v České republice. V oblasti domácí zdravotní péče, u jejíhož zrodu v roce 1991 stála, poskytuje jejich 836 sester pomoc 37 400 klientům ročně.

*Charita Česká republika
Foto: Jakub Žák*

Červené mašle jako symbol podpory domácí péče vlají u ministerstva zdravotnictví

Praha - Připnout červenou mašli na klop a vyrazit do ulic. Za domácí zdravotní péči. Na 1. máje se hromadí před ministerstvem zdravotnictví lidé s omašlenými kabáty a bundami. Pracovníci Charity z celé České republiky se sem sjeli, aby podpořili zdravotní sestry domácí péče, jejich pacienty a také tuto službu, která je nyní v ohrožení kvůli nespravedlivému systému ohodnocování, kterému pojišťovny říkají „regulace“. Kamery vrčí, fotoaparáty reportérů cvakají a za chvíli vlají červené mašle uvázané i kolem stromů v okolí. Charita tak vzkazuje ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi: podpořte nás.

Upozornit na dlouhodobý problém s podfinancováním zdravotní péče doma přijeli do Prahy také Charitáci z Arcidiecéze olomoucké, a to z Kyjova, Olomouce a Uherského Brodu. Mašlí převázala kmen stromu i jedna z nich, Hana Krchňáčková. Ta pracuje jako vedoucí sestra Charitního domu sv. Petra a Pavla

ve Slavkově u Uherského Brodu. „Jsem tu, abych podpořila domácí péči, která není dostatečně ohodnocená. Zdravotní sestry nedostanou zaplacenou všechnu práci, kterou vykonají, což je špatně,“ říká žena. Také ona a její kolegyně nosí od 1. dubna připnuté červené mašle jako symbol provázanosti s lidmi, o které se starají. Mnozí pacienti se sestřiček a pečovatelek v terénu ptají, co tato mašle znamená. „Vysvětlujeme jim, že je neopustíme, že se dál o ně postaráme, jen touto formou protestujeme. Také jim přibližujeme proti čemu. Naši pacienti jsou při nás a někteří si dokonce i vyžádali další červené mašle a nosí je s námi,“ usmívá se Hana Krchňáčková.

Díky sestrám mohou tisíce lidí stonat doma

Budoucnost domácí hospicové péče není růžová. Více osvětluje při prvomájovém setkání Ludmila Kučerová z Charity Česká republika, která koordinuje zdravotní aktivity. „Je tomu 25 let, co jsme zde v budově ministerstva zdravotnictví vyjednávali projekt domácí péče. Přestože nyní tato služba dovoluje

tisícům pacientů stonat doma, je v ohrožení. Práce sester je špatně ohodnocená, proto odcházejí. Musí uživit svoje rodiny,“ říká Ludmila Kučerová s tím, že aktuálně má Charita po celé republice 85 středisek domácí péče, kde pracuje 836 sester. V roce 2017 však odešlo z této služby 70 sester, loni dalších 20. „Sester, které odešly loni, bylo mnohem méně, což je dané tím, že vědí, že se snažíme tuto situaci zlepšit. Celý rok iniciujeme jednání s pojišťovnou, ta říká, že spějeme k efektivitě. My říkáme: spějeme ke krachu,“ upozorňuje Ludmila Kučerová.

Svátek 1. máj se slaví od 19. století, kdy dělníci bojovali za povětivou mzdu a osmihodinovou pracovní dobu. To má historie se současností společného, alespoň v případě domácí péče. „1.

máj je i dnem sv. Josefa, který se ujal Panny Marie a Ježíše. Není to jen svátek práce, ale také svátek úcty k člověku, důstojnosti. Přivádí vás sem pocit zodpovědnosti za vaše pacienty, za vaši práci i za vaše rodiny. Díky za to, že jste přijeli,“ děkuje koordinátorka zdravotních aktivit Charity Česká republika. Odpovědí je jí potlesk a za chvíli na prostranství šustí ve větru další červené mašle. Vlají v metru, na nádražích, a pak i v tom nejmenším městě na Moravě, doma u nemocných...

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Olomoucký majáles: pop kultura a prostor pro neziskovky

Olomouc – V pondělí a úterý (6. a 7. května) to v Olomouci tepalo. Studenti pořádali majáles. Letošní ročník se nesl ve znamení pop kultury. Ve stánku Arcidiecézní charity Olomouc tak účastníci mohli tvořit pop art a vybarvovat tak dění na Haiti či Ukrajině, kde Charita působí. Kromě humanitární a rozvojové pomoci Charita představila i domácí hospicovou péči. Tu totiž poskytuje už víc než 20 let.

Z reproduktorů hrál pop a kolem areálu Zbrojnice stál bezpočet stánků neziskových organizací. Účastníci majálesu zde plnili nejrůznější úkoly, za něž dostávali razítka do poutnického pasu. S počtem deseti razítek se pak mohli zapojit do losování o hodnotné ceny. Arcidiecézní charita Olomouc je vybídla k malování barvami a voskovkami, ke kreslení, lepení, stříhání,

ni, k nápaditosti. K pop artu. Materiál byl tvárný: fotografie z Haiti a Ukrajiny či svět umělce Andyho Warhola, filmaře Tima Burtona, hudebníků Davida Bowieho, Madonny, kapely Queen a nemohl chybět ani seriál Hra o trůny.

Ti, kteří do stánku zavítali, se navíc dozvěděli, komu a jak konkrétně Charita pomáhá. Její záprah je široký - od dětí a rodin v krizi přes lidi bez domova a drogově závislé po lidi s handicapem, seniory či umírající. Pomoc Arcidiecézní charity sahá dokonce až na Ukrajinu či daleké Haiti, kde ulehčuje život komunitám a podporuje děti ve vzdělávání. V případě katastrof poskytuje i humanitární pomoc.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Migrace je nedílnou součástí dnešního globalizovaného světa

Slovo migrace se po takzvané uprchlické krizi stalo v českém kontextu slovem výbušným, spojeným s negativními emocemi, jako je strach a pocit ohrožení. Charita Česká republika reaguje na situaci vydáním studie *Cesty k prosperitě*. Migrace a rozvoj v České republice, která v mnohém fakticky vyvrací veřejností zaběhnuté postoje.

Při příležitosti vydání odborné studie, jejímž hlavním autorem je Tomáš Jungwirth, *Cesty k prosperitě*. Migrace a rozvoj v České republice pořádá Charita Česká republika 15. května od 10 do 13 hodin v Akademickém konferenčním centru (Husova 4a, Praha 1 - Staré Město) sérii dvou panelových diskuzí. „Studie analyzuje migrační situaci v České republice a ukazuje, že migrace může být nositelem pozitivních hodnot, pokud využijeme její rozvojový potenciál. Pro udržení ekonomického růstu navyšuje česká vláda již několik let kvóty na příjem zahraničních pracovníků. Pracovní migranti často investují nemalé prostředky a dlouho čekají na vyřízení příslušných povolení, aby mohli jít za svým snem a lépe tak zabezpečit sebe a svou rodinu. Jejich cíl je stejný, jako cíl nás všech: důstojný život s dostatkem příležitostí pro celkový rozvoj sebe a svých blízkých. Migrace je nedílnou součástí dnešního globalizovaného světa a nelze ji přehlížet a předstírat, že se nás netýká a že ji ze svých životů můžeme vytěsnit. Náš společný domov, planeta Země, a všechny současné globální výzvy vyžadují plnou pozornost a zapojení každého z nás,“ říká Klára Boumová, migrační koordinátorka Charity Česká republika.

První panel se zaměřuje na pracovní podmínky cizinců žijících v České republice. Nejen o tom, jak zajistit důstojnou práci pro všechny, diskutovala novinářka Saša Uhlová, Alena Fendrychová z Diakonie ČCE a Klára Zachová z Diecézní charity Plzeň. V navazujícím panelu se novinářka Petra Procházková, Jan Schroth z mezivládní organizace IOM a předseda Social Watch ČR Tomáš Tožička zaměřili na problematiku, jak migrace ovlivňuje země původu migrantů, s ohledem na skutečnosti zpětné podpory, například zasilání finančních prostředků rodinám migrantů, a přispívá tak k rozvoji důstojných životních podmínek i v zemích původu migrantů.

A co zmínili k tématu někteří z přednášejících?

Alena Fendrychová, Diakonie Českobratrské církve evangelické:

„Na zprávě se mi líbí, že zmiňuje pozitivní aspekty migrace, rozvoj spojuje právě s migrací, což je doslova osvěžující. V naší zemi je, většinou, migrace skloňována ve všech pádech, ale s negativním znaménkem. Politici hovoří o nutném omezení migrace, o zabezpečení hranic a podobně. O přínosu migrace k celosvětovému rozvoji, nebo alespoň k vývoji našeho hospodářství, se moc nemluví. I tato fakta zpráva obsahuje. Naše středisko pracuje s lidmi, cizinci, doslova vykořisťovanými na českém trhu práce. Světová luterská federace v současnosti vychází ze sociálního učení katolické církve a hledá a nabízí novou roli církví, právě ve vztahu k měnícímu se světu a migraci.“

Saša Uhlová, novinářka:

„V globalizované ekonomice se i nadále budeme potkávat s tím, že lidé migrují za prací. Ve světě nerovností budou vždy země, ve kterých bude mnohem nižší životní úroveň než v ji-

ných zemích, a tudíž se vždy najdou lidé, kteří budou ochotní odjet do jiné země a tam pracovat mnoho hodin a za špatných pracovních podmínek. Tito lidé jedou za výdělkem a těžko jim vyčítat, že se snaží odpracovat co nejvíce hodin, aby se mohli vrátit do své země, anebo finančně podporovat své příbuzné. Zároveň je ale přítomnost takových pracovníků jednoznačně faktorem, přispívajícím ke zhoršování pracovních podmínek všech zaměstnanců.

Jazyková a kulturní pestrost na pracovišti je také faktorem, který zmenšuje možnost kolektivní organizace a vymáhání lepších podmínek. Je třeba stále více otevírat společenské debaty o tom, jak přesně fungují mechanismy na pracovišti, které souvisejí s vyšším podílem zahraničních pracovníků a vedou ke špatným vztahům v kolektivu, špatným pracovním podmínkám anebo dokonce šikaně na pracovišti. Zároveň ovšem tak, aniž bychom podlehlí zjednodušování a předsudkům vůči pracovním migrantům.“

Klára Zachová, Diecézní charita Plzeň:

„V naší poradně pro cizince a uprchlíky máme, bohužel, bezprostřední zkušenosti s nedůstojnou prací našich klientů, cizinců. S jejich doslovným pracovním vykořisťováním a porušováním práv člověka ze strany zaměstnavatelů ve zcela konkrétních situacích.“

Tomáš Tožička, předseda Social Watch ČR:

„Pobyt cizinců v České republice má mnoho podob. Na jedné straně je to extrémní bída a vykořisťování dosahující mnohdy až úrovně obchodu s lidmi a otroctvím. Na druhé straně jsou tu tak zvaní expati, pracující pro nadnárodní firmy, kteří ‚vykupují‘ městské části a tvoří novou vládnoucí komunitu. Na jedné straně chudí, kteří v mizerných podmínkách šetří každou korunu a hledají možnosti, jak ji bez vykořisťujících poplatků bankám dostat k rodinám v zahraničí. Na druhé straně expati, kteří se podílí na vyvádění kapitálu z České republiky všemi možnými způsoby a parazitují na české ekonomice. Je třeba mluvit o tom, kdy vlastně migrace prospívá a komu, a kdy škodí a jak.“

Jan Schroth z mezivládní organizace IOM ve svém příspěvku představí základní pojmy v oblasti migrace a rozvoje, bude se věnovat dopadům migrace na situaci v zemích původu, především na to, jak nejen, finanční podpora rodin v původní zemi migranta může přispívat k důstojnému životu tamních obyvatel.

Petra Procházková, novinářka:

„Afgánistán je jednou ze zemí, kde emigrace zcela změnila charakter ekonomiky, proměnila zásadně hlavní město Kábul, ovlivnila vztahy mužů a žen, zbrzdila řadu procesů jako třeba vzdělávání dívek i pokrok ve zdravotnictví. Ze země, kde se v 60 letech nemusel turista bát chodit v noci sám po ulici a kde místní ženy nosily sukně do půli kolen, se vyklubala rigidní, zaostalá a nábožensky spoutaná krajina, ve které staré, leckdy už jen do hor vytlačené tradice převládaly moderní pohled na svět.

Za sovětské okupace odešly z Afghánistánu milióny těch nejchopnějších, nejodvážnějších a také nejvzdělanějších - mužů i velmi emancipovaných žen. Do metropole Kábulu se z bombardovaných vesnic stáhli pastevci se svými kozami a manželkami, které leckdy stavěli na stejnou úroveň. Z Kábulu se stalo mnohamiliónové parkoviště rozbitých toyot, unavených vel-

bloudů a nepojízdných tanků. Slepice se usadily na balkónech sovětských paneláků a kozy spásaly zbytky trávy v parcích. Vesničané se štilili záchodů v domech, prý moc blízko kuchyně, a tak chodili konat potřebu na ulici, nejčastěji do vysychajícího koryta řeky Kábul. Tahle největší vesnice na světě je předobrazem toho, co se stane ze států, odkud odejde většina logisticky schopnější a podnikavější populace.“

Studie vychází v edici „Common Home“ v rámci společného projektu dvanácti evropských charitních organizací - MIND (Migration. Interconnectedness. Development), financovaného Evropskou unií.

Charita Česká republika

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Luhačovice

Nejen tříkráloví koledníci se vydali na pouť

Provodov-Maleniska – Charita Luhačovice a Římskokatolická farnost Luhačovice pozvala 8. května rodiny, ale i tříkrálové koledníčky, jejich asistenty a kamarády na pouť na Provodov – Maleniska. Poutníci z Luhačovic, Pozlovic i z okolních vesnic se setkali na Řetechově a společně putovali k poutnímu místu.

Počasí nám přálo a z Řetechova jsme vyšli v počtu 33 poutníků. Naše putování provázely také připravené hry a soutěže pro jednotlivé rodiny. Připravil je koordinátor dobrovolníků Charity a dobrovolníci z řad mládeže.

Po soutěžích následovalo opékání špekáčků a rozdání odměn výhercům.

Na poutním místě v tento den současně probíhalo setkání schol Vizovického děkanátu. A tak jsme se k nim připojili při slavení mše svaté.

Na poutním místě je kostel zasvěcený Panně Marii Sněžné. Legenda vypráví, že mlynářka Anna Vlašticová z Dolního provodovského mlýna trpěla těžkou oční chorobou. Ve snu se jí

zjevil stařec, ukázal jí místo se studánkou na okraji lesa a řekl: „Zde je voda, která bude na přímělu Boží uzdravovat nemocné na těle i na duši.“ Mlynářka si umyla oči vodou ze studánky a uzdravila se. Od roku 1712 sem putují lidé ze širokého okolí a mnozí prý byli rovněž uzdraveni.

Před odchodem zpět domů jsme se občerstvili vodou ze studánky. Byl to příjemně strávený sváteční den a sláva, nezmokli jsme. Děkujeme všem, kteří se přidali, a již nyní se těšíme na další setkání.

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

*Adámek Karel,
koordinátor dobrovolníků*

Ministerstvo vnitra ČR
odbor prevence kriminality

Charita Moravská Třebová

Postní almužna 2019 vynesla 36 997 korun

Jménem těch, kterým se díky vám dostane pomocné ruky prostřednictvím finančního daru v Postní almužně 2019, upřímně děkujeme. Vaše odhodlání zapojit se do této postní starobylé křesťanské tradice je projev největší lásky k bližnímu.

Postní almužna je návratem k starobylé postní praxi. K této staré tradici církve patřily sbírky pro chudé z toho, co si věřící sami odřekli. Almužna pak sloužila jako anonymní a nevratný dar ve prospěch lidí v nouzi, kteří si nemohli pomoci sami. Postní almužna by měla být výrazem našeho odhodlání měnit sebe prostřednictvím pomoci druhým. Postní almužna je

projevem dobrovolné osobní duchovní formace, nikoli sbírka. Úmysly postní almužny jsou pak uskutečněny prostřednictvím Charity Moravská Třebová, která je aktivní službou církve chudým a potřebným. Jedná se většinou o přímou pomoc do rodin.

Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová

Věděli jste, že ceny pro ty nejlepší sportovce města Moravská Třebová 2018 vznikly v Charitě?

Moravská Třebová - Ceny pro nejlepší sportovce města Moravská Třebová vytvořili šikovní klienti v terapeutických dílnách Charity Moravská Třebová a v jejím sociálním podniku Speramus s.r.o. Ocenění je převzali při slavnostním vyhlášení, které se konalo 12. dubna v koncertním sále Základní umělecké školy za přítomnosti čelních představitelů města a sportov-

ních oddílů. Dostali do rukou nahřívací levandulové polštářky s tematickým emblémem a lahodné čokolády. Městu Moravská Třebová děkujeme za důvěru.

Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová

Ukaž, co umíš: když kultura a soutěžení dělá radost

Moravská Třebová - Charita Moravská Třebová navázala v květnu na milou tradici dobrovolnické akce „Ukaž, co umíš“, kterou v rámci programu LEBEDA uspořádala v refektáři františkánského kláštera. Ve spolupráci s dobrovolníky z místní Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany byl pro seniory z Domova důchodců a klienty našich sociálních služeb zajištěn kulturní program plný her a soutěží, v nichž si mohli ověřit a aktivizovat své dovednosti. Projevená radost, kterou jsme mohli vidět v očích téměř všech účastníků, byla nezapomenutelná.

Tímto bychom rádi poděkovali za účast Domovu pro seniory v Moravské Třebové a studentům Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Moravské Třebové za jejich pomoc při organizaci. Velké poděkování patří Janu Opletalovi a bratrům františkánům za poskytnutí prostor.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Charita Nový Hrozenkov

Rozváželi jsme kytičky maminkám

Nový Hrozenkov - Byla to malá pozornost na oslavu jejich krásného a zaslouženého svátku. Květiny darovaly květinářství na Hornovsacku a ve Vsetíně.

V pátek 10. května 2019 jsme rozváželi kytičky našim klientkám, maminkám. Druhou květnovou neděli se totiž po celém světě slavil Den matek. „Protože v neděli mají všechny maminky svátek, tak my z Charity máme pro vás kytičku,“ to byly nejčastější pátéční slova charitních pečovatelek při rozvážení obědů seniorkám. Květinčky se rozdávaly od Hovězí až po Velké Karlovice, všude tam, kde Charita zajíždí a poskytuje služby. Usměvavé tváře, někdy slzičky dojetí, moment překvapení, vzpomínky, ale především upřímná radost z „obyčejného“ karafiátu. To byly nejčastější

reakce klientek na kytičku darovanou k svátku matek. Někdy se stává, že přestože máte nápad či myšlenku, nemůžete svůj cíl dotáhnout do konce bez pomoci druhých. To platí i v tomto případě. Rozzářené úsměvy na tvářích maminek by nebyly, kdyby hrozenkovské Charitě nepomohli jiní. Jiní lidé, jiné subjekty. Děkujeme za pomoc květinářstvím: Dajmix a Speciál ve Vsetíně, Flodet v Hovězí, v Halenkově květinářství paní Krystyníkové, v Karolince paní Šulákové a ve Velkých Karlovicích květinám od paní Jurečkové. Bez sponzorství zmíněných firem bychom maminky nemohli obdarovat.

*Ludmila Brousilová,
Charita Nový Hrozenkov*

Jiří Helán roztančil publikum a předal květiny k svátku matek

Nový Hrozenkov - Druhou neděli v květnu (tj. 12. května 2019) se v Lidovém domě v Novém Hrozenkově konal koncert ke Dni matek. Vystoupil na něm zpěvák Moravanky Jiří Helán s kapelou.

Počasí, které vládlo druhé květnové neděli, nebylo zrovna vlídné. Od rána pršelo a byla zima. Kdysi se pro to na Valašsku používalo rčení, že „ani psa by ven nevyhnal“. V takový čas je možná lépe být doma v teple. V sále hrozenkovského Lidového domu bylo ale rušno. Vrcholily přípravy na koncert Jiřího Helána. Věnován byl všem maminkám.

S patnáctou hodinou se ve dveřích sálu objevil charismatický muž s úsměvem na tváři. Byl to Jiří Helán. Přivítal se s každým, koho v sále potkal. S elánem začal organizátorům předávat svůj scénář vystoupení. Z původních devadesáti minut koncertu nabídl písničně zahrnuté do tříhodinového bloku, poslechovou část, taneční a rozhodl se, že sám bude předávat růže maminkám.

V šestnáct hodin se v sále lehce provoněném květy šeríku sešlo na sedmdesát maminek a babiček s manžely, partnery či v doprovodu kamarádek. Z počátku s prvními tóny skladeb panoval trochu ostych, ale pak se publikum rozjelo. Zpívalo se, tančilo se a vytvořila se asi dvaceti členná skupina aktivních tanečníků. „Já se za sebe úplně stydím, jak jsem se odvázala a tančila,“ říkala při odchodu z koncertu dvaosmdesátiletá paní z Nového Hrozenkova. A hned dodala: „Mně se to ale tak líbilo. Pozvěte pana Helána

znovu.“ I ostatní reakce žen byly příjemné. Líbilo se, bylo vidět nadšení a spokojenost...

Velké poděkování patří Radku Zapalačovi za bezplatný pronájem prostor Lidového domu.

*Ludmila Brousilová,
Charita Nový Hrozenkov*

Charita Olomouc

Charita Olomouc rozšiřuje poskytování domácí hospicové péče
v Olomouckém kraji

Olomoucký kraj - Charita Olomouc rozvíjí specializovanou hospicovou péči na území celého Olomouckého kraje ve spolupráci s místními Charitami a Hospicem na Sv. Kopečku. Mobilní hospicová péče je poskytována pod vedením paliativního lékaře a ve spolupráci s dalšími odborníky. Péče je určena pro pacienty v terminálním stádiu, kteří potřebují léčbu bolesti a dalších symptomů spojených s vážným nevléčitelným onemocněním a přitom si přejí zůstat ve svém přirozeném prostředí. Olomoučance Andrei Alexové pomohly zdravotní sestry z Charity pečovat doma o umírající nemocnou maminku, v Zábřehu děkuje rodina charitním sestrám za obětavou pomoc a podporu.

Již 27 let poskytuje Charita odbornou zdravotní péči nemocným v domácím prostředí a doprovází své klienty v nemoci, stáří a umírání. „Zajištění a provoz služby mobilního hospice je po odborné, profesní i finanční stránce náročnou záležitostí, ale pro nás je důležité tuto službu, která vychází z kořenů a praxe samotné církve, poskytovat jako jednu z prioritních charitních služeb. Péče o umírající je součástí identity Charity,“ vysvětluje ředitel Charity Olomouc Petr Prinz.

Charita Olomouc pro zajištění specializované hospicové péče rozčlenila území Olomouckého kraje na 3 oblasti s centrálními pracovišti: Olomouc, Zábřeh a Jeseník. „Olomoucké pracoviště pokrývá oblasti Konice, Hranice, Olomouc, Přerov, Prostějov a Šternberk. Pracoviště Zábřeh spravuje kromě své oblasti také Šumpersko,“ přibližuje Leona Martinková, koordinátorka Hospicové péče Caritas. Do budoucna se Charita chystá rozvíjet paliativní péči i v oblasti Jesenicka.

„Do našeho týmu přibývají noví lékaři i zdravotní sestry. Vzhledem k územnímu rozsahu poskytované péče, který zahrnuje celý Olomoucký kraj, plánujeme do budoucna jejich počet nadále navyšovat,“ sdělila MUDr. Martina Kirchnerová, odborný garant paliativní péče Caritas. Na přání nemocného zajistí Charita psychologickou a duchovní podporu pastoračním pracovníkem či duchovním, kteří jsou součástí multidisciplinárního týmu včetně poradenství sociálních pracovníků. Charita spolupracuje s kamenným Hospicem na

Svatém Kopečku a v případě, že by rodina již byla vyčerpaná nebo se objevily mimořádné zdravotní komplikace, je Hospic připraven přijmout pacienta do svého zařízení.

V ošetřování nemocných mají charitní služby mnohaleté zkušenosti, protože se rozvíjí již od počátku 90. let, kdy začaly postupně vznikat služby domácí péče. „Chceme umožnit i lidem s komplikovaným průběhem nemoci dožít doma v láskyplné péči své rodiny a našich pracovníků,“ přibližuje Kateřina Petrželová, vrchní sestra Hospicové péče Caritas. Jednotlivé Charity v Olomouckém kraji disponují zkušenými týmy zdravotních sester domácí péče a již dlouhodobě se vzdělávají v paliativní péči. Na celém území disponují zdravotnickým vybavením a půjčovnou kompenzačních pomůcek. Služba Hospicové péče Caritas je poskytována zdarma.

Rodiny na Olomoucku, Zábřežsku a Šumpersku děkují

Caritas se již postarala o první pacienty a její potřebnost potvrzují i děkovaná slova rodiny sestřičkám z pracoviště Zábřeh: „Rodina byla vděčná, že jsme tam byli s nimi, cítili jistotu, že se na nás mohou kdykoliv s důvěrou obrátit,“ vypráví Marta Trísková, paliativní sestra a koordinátorka pro oblast Zábřežska a Šumperska. Paní Andrea Alexová z Olomouce se starala o těžce nemocnou maminku: „Samozřejmě bychom maminku do žádného zařízení nedali a dopřáli bychom jí strávit poslední chvíle doma. Bez sester z Charity bych však všechnu péči zvládala jen stěží. Takhle bylo o maminku perfektně postaráno.“ Vrchní sestra Dagmar Remešová z Charity Šumperk dodává: „Starali jsme se o těžce nemocného pána. Jeho dcera byla šťastná, že může mít tatínka doma. Z praxe mohu potvrdit, že rodiny jsou rády, že mohou nechat své blízké odejít v prostředí domova, i když je to pro ně velmi náročné období.“

Podpora paliativní péče je prioritou jak pro Olomoucký kraj, tak pro olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera.

*Eva Štefková, Charita Olomouc
Foto: Ilustrační*

Sbírka pro děti v nouzi. Charita Olomouc vyhlásila sbírku pro nejmenší

Olomouc – Charita Olomouc se dlouhodobě věnuje rodičům a dětem ocitajícím se v tíživé životní situaci. Jedná se o rodiny, které řeší nevhodné bytové podmínky, mají nestabilní zaměstnání nebo o případy, kdy došlo k úmrtí jednoho z rodičů a rodina se potýká s finančními problémy. Charita vyhlásila sbírku pro nejzranitelnější skupinu obyvatel – děti do věku tří let. Potřebná je kojenecká výživa, pleny a dětské hygienické potřeby. Ke sbírce se přidaly supermarkety a další organizace, které sbírku podpořily poskytnutím sběrného místa.

V roce 2018 pomohla Charita celkem 60 rodinám se 107 dětmi, z toho 30 dětí bylo ve věku do 3 let. „Snažíme se rodinám nabídnout pomoc v jejich nesnadné životní situaci. V mnohých případech je nutné podpořit rodinu materiálně, zvláště pokud se v rodině nachází malé dítě. Po uhrazení základních výdajů, jako je nájem a energie, rodinám často nezbyývají finance na potraviny a další základní věci, které jsou potřebné pro děti v kojeneckém a batolecím věku,“ vysvětluje Petra Pavlíčková, vedoucí služby pro rodiny a děti. Pro malé děti do věku tří let je třeba zabezpečit především kvalitní výživu, hygienické potřeby a dostatek plen. Rodina s neuspokojenými základními životními potřebami ne-

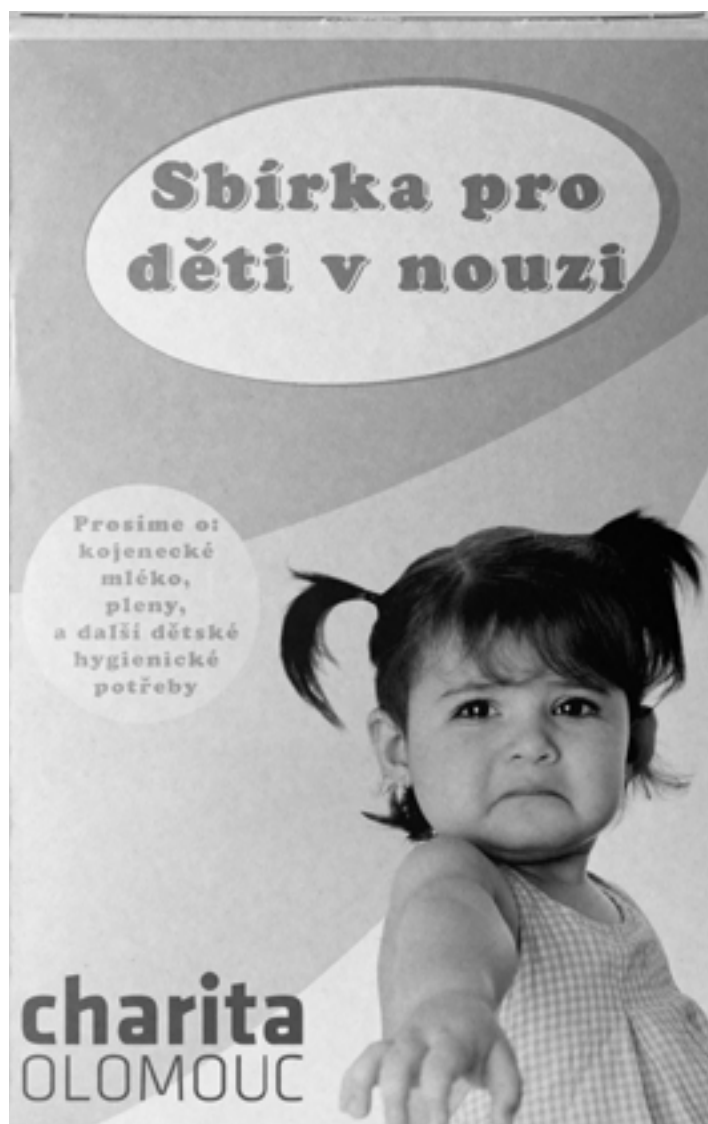
může efektivně pracovat na zlepšení své sociální situace. „Kojenecké mléko, pleny a další dětské hygienické potřeby jsou pro nás trvale nedostatkovým zbožím. Momentálně nemáme z těchto položek žádné, kterými bychom mohli rodiny s dětmi podpořit, proto jsme se obrátili s prosbou na veřejnost,“ sděluje Filip Holík, vedoucí Centra materiální pomoci Charity Olomouc. Sbírka pro nejmenší se uskutečnila 13.-27. května 2019.

Rodiny v tísní bylo možné podpořit na těchto sběrných místech v Olomouci: Galerie Šantovka, Galerie Moritz, Tesco Olomouc, Globus Olomouc, zábavní park Krokodýlek, kavárna Café na cucky, kavárna V lese a prodejna Dobrodruhá ve Wurmově ulici.

Finančně lze přispět na konto 107-8921490207/0100, variabilní symbol 99. Výtěžkem ze sbírky podpoří Charita Olomouc rodiny s dětmi z Olomouce a blízkého okolí, které se ocitly ve finanční tísní.

Děkujeme, že spolu s námi pomáháte těm nejzranitelnějším.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Otrokovice

Lidé přebývající v azylovém domě stárnou. Ze sociálních pracovníků se stávají pečovatelé

Otrokovice - Uživatelé Azylového domu Samaritán nám začínají stárnout a tak se dle požadavků této cílové skupiny také mění práce sociálních pracovníků. Společně s kolegy řešíme každodenní úkoly hodné spíše pobytových zařízení pro seniory. Velkou pomocí v naší práci se tak stává charitní pečovatelská služba, která dochází za seniory každý den a pomáhá jim s hygienou, nákupy či přípravou stravy.

Naši uživatelé v seniorském věku mají podány žádosti do zařízení pro seniory, ale jak jistě všichni víme, čekací doba pro umístění trvá i několik let. Další překážkou pro naše seniory jsou velmi nízké starobní či invalidní důchody. Proto se u nich snažíme podávat žádosti o příspěvek na péči a tím jejich specifické potřeby řešit pomocí již zmiňované pečovatelské služby.

Každý den si tedy klademe otázku „Co s tím?“ nebo možná „Kam s ním?“ Neboť čas hraje proti nám a z kolegů ve smě-

nách se o víkendu stávají pečovatelé. Za každou návštěvu ze zařízení pro seniory v rámci sociálního šetření jsme velmi vděční, avšak často tyto žádosti končí odmítnutím či v lepším případě zařazením do pořadníku žadatelů.

Azylový dům je pro tyto uživatele v jejich těžké sociální situaci, kdy nemají podporu a pomoc rodiny, jedinou možností. Jak by svou situaci řešili na ulici či ubytovně si nedokážeme představit.

A proto všichni pevně věříme, že se nám co nejdříve podaří pro tyto seniory najít vhodnější a důstojnější místo k životu, které lépe zabezpečí jejich potřeby.

Chceme touto cestou také poděkovat všem, kteří se společně s námi na řešení této situace podílí, a není jim osud těchto lidí lhostejný.

*Veronika Netušilová,
Charita Otrokovice*

V Azylovém domě mají nový dvoulůžkový pokoj

Otrokovice - V Azylovém domě Samaritán (ADS) se neustále snažíme zlepšovat podmínky pro bydlení našim uživatelům. V prvním čtvrtletí toho roku se nám podařilo vybudovat nový pokoj.

Tento pokoj vznikl z počítačové učebny, která již byla minimálně využívána. Rozměry této místnosti nám dovolily zřídit dvoulůžkový pokoj, čímž jsme zvýšili komfort ubytování ve dvou čtyřlůžkových pokojích, ze kterých jsme přesunuli po jedné posteli do nově vzniklého pokoje. Uživatelům se tak v těchto pokojích o poznání zvětšil osobní prostor, který mohou využívat pro vlastní potřebu. Zároveň vzniklo i velice komfortní bydlení v novém dvoulůžkovém pokoji, který se stal největším dvoulůžkovým po-

kojem u nás. Tímto se náš počet dvoulůžkových pokojů na ADS zvýšil na tři. Přístup uživatelů k počítači byl zachován přesunutím jednoho počítače do kulturní místnosti.

Dále za zmínku stojí krásné obložení schodů protiskluznou dlažbou, vedoucích na zahradu. Tyto schody naši uživatelé hojně využívají při vstupu na zahradu a do pergoly. Jako bonus jsme ke schodům umístili menší zábradlí, které pomáhá méně mobilním uživatelům při zdolávání této překážky.

*Martin Vykoukal,
Charita Otrokovice*

Získat střechu nad hlavou... Začátky bývají krušné

Jednomu z obyvatel Azylového domu Samaritán se podařilo získat samostatné bydlení. Tuto příležitost dostal v rámci projektu sociálního bydlení, který realizuje město Otrokovice. Šanci dostal muž, který si prošel životem na ulici a již nějaký čas využíval azylové bydlení.

Tento pán pravidelně vykonává veřejnou službu a můžete jej vidět jako plnohodnotného člena čtyř v oranžové vestě, jak uklízí naše město. Ve chvíli, kdy zjistil, že bude mít vlastní střechu nad hlavou, nebude sdílet pokoj s dalšími lidmi a také, že bude mít samostatné sociální zařízení, zmocnila se ho ohromná radost. Důkladně se na přechod z azylového domu připravoval. S pomocí sociálních pracovníků města Otrokovice a Charity Otrokovice se mu podařilo skromně vybavit své nové obydlí. Počátky bydlení byly krušné. Tolik vytoužená samota v prvních týdnech přinesla i své negativní důsledky. Stejně tak musel čelit náporu jiných členů komunity, kteří jej prosili o možnost přespání. Říkat ne je náročné, říkat ne svým bližním je ještě náročnější. My mu za celou

Charitu Otrokovice přejeme mnoho úspěchů a radosti z vlastní střechy nad hlavou. Pevně věříme, že za podpory sociálních pracovníků jak z města Otrokovice, tak z řad terénních sociálních pracovníků terénního programu Samaritán, vše zvládne a bude se těšit z šance na důstojné bydlení.

Charita Otrokovice

Charita Svitavy

VZADU V SADU - zahradní hudební festival rozduší Světlanku

Benefiční hudební festival

VZADU V SADU

One man cello squad: **Josef Klíč**
 Mladý svěží swing: **The Dozing Brothers**
 Tiché duo s hlasitými texty: **Hugo a já**
 Amigos Mysteriosos: **Kjara & friends**
 Divá, zpěvná, ryzí: **Pavla Boučková**
 Festák moderuje a sadu Olgy Havlové požehná Láďa Heryán
 Pohádka ze safari: **Divadlo Jójo**
 Kytarový mág a básník: **Slávek Klecandr**
 Svitavská etno pecka: **Točkolotoč**

začátek: 14.30

22. 6. 2019

zahrada Světlanky

Jungmannova 6 / Svitavy / vstupné: 150,- (děti zadara)

Akce se koná pod záštitou radního Pardubického kraje Pavla Šotoly

Charita Svitavy SKS Pardubický kraj

Svitavy - Zahradní hudební festival VZADU V SADU rozezná v sobotu 22. června svitavskou Světlanku. Festival se koná u příležitosti slavnostního otevření a požehnání sadu Olgy Havlové, který jsme na zahradě Světlanky (centrum denních služeb pro dospělé lidi se zdravotním postižením a pro seniory) vysázeli s přispěním dárců vloni na podzim.

Festival je benefiční a za výtěžek ze vstupného bude možné postavit cestu, která umožní pohodlný pohyb po zahradě také lidem na vozíku a seniorům.

Návštěvníci se mohou těšit na skvělé muzikanty! Sadu požehná a celou akci moderuje Ladislav Heryán. Čeká vás Mary's Meals infostánek i výborné občerstvení. Vezměte si s sebou deku, ať si můžete pohovět pod stromem.

Vstupné čítá 150 korun. Děti v doprovodu rodičů mají vstup zdarma a je pro ně připraveno divadlo a tvoření. Předprodej vstupenek: Fabrika Svitavy, Infocentrum Svitavy, Charita Svitavy - Světlanka centrum denních služeb, na místě před akcí.

Akce se koná pod záštitou radního Pardubického kraje Pavla Šotoly.

Charita Svitavy

Paní ředitelko, děkujeme!

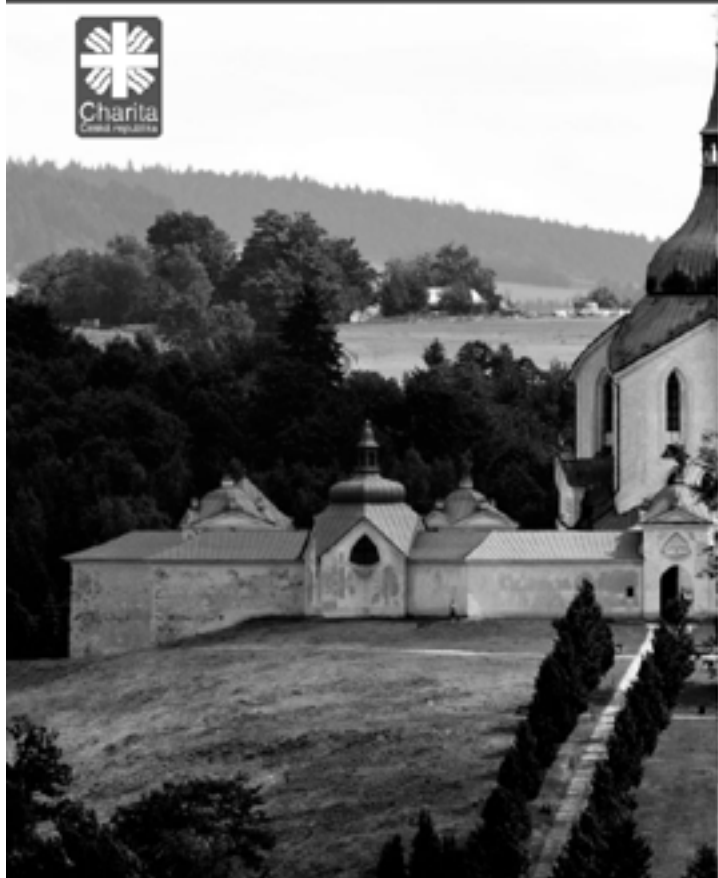
Svitavy - Na pozici ředitelky Charity Svitavy skončila v květnu po dlouhých čtrnácti letech Blanka Homolová. Loni v dubnu jí byl vysazen strom v parku Patriotů a téhož roku v květnu převzala výroční cenu Svitavského klubu Laurus a stala se tak 20. oceněnou svitavskou osobností. S Blankou Homolovou se však nerozloučíme. Bude nadále působit ve středisku Damián, kde dobrovolnice ze Svitav i dalších koutů České republiky pletou obvazy pro malomocné v Africe a Indii. Středisko funguje pod hlavičkou Charity Svitavy.

(red)

Charita Šumperk

Senioři se těší. Poputují na Zelenou horu

PUTOVÁNÍ SENIORŮ NA ZELENOU HORU

Pojedeme ve čtvrtek 13. 6. 2019.

Odjezd v 6:30 a návrat přibližně v 19:00.
(Charita, Jeremenkova 7, Šumperk)

Návštěva Baziliky Nanebevzetí Panny Marie
a kostela sv. Jana Nepomuckého (UNESCO)
ve Žďáru nad Sázavou a mše svatá.

Cena je 150 Kč (cesta + oběd).

Přihlášky do 31. května 2019:
Věra Ponížilová, 734 796 139,
vera.ponizilova@sumperk.charita.cz

Charita Šumperk

ČESKÁ
SPORITELNA

ŠuAperk

Šumperk, Zelená Hora - Ve čtvrtek 13. června plánuje Charita Šumperk Putování seniorů na Zelenou horu. Pokud máte čas a chuť jet, přečtěte si více informací v článku a přidejte se. Počet míst je omezený.

Poutníci vyrazí na výlet ve čtvrtek 13. června od sídla Charity Šumperk v Jeremenkově ulici. Odjezd je naplánovaný v 6:30 a návrat přibližně v 19 hodin. Čeká je návštěva Baziliky Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Jana Nepomuckého (UNESCO) ve Žďá-

ru nad Sázavou a také mše svatá. Putování přijde jednoho účastníka na 150 korun, přičemž jsou v ceně zahrnuty cesta autobusem a oběd.

Přihlášky zasílejte do 31. května 2019:
Věra Ponížilová, 734 796 139, vera.ponizilova@sumperk.charita.cz
Děkujeme za podporu městu Šumperk a České spořitelně.

*Lada Matyášová,
Charita Šumperk*

Charita Uherský Brod

Veselé Velikonoce!

Uherský Brod - Velikonočnímu pondělí, kdy chodí chlapi s pomlázkou a mrskají dívky a ženy, aby byly po celý rok zdravé, předchází školní prázdniny. Některé klientky se svými dětmi na prázdniny odjely a vrátily se zpět do Azylového domu pro matky s dětmi v tísni Uherský Brod právě v pondělí do velikonočního veselí.

Pracovnice s klientkami a jejich dětmi, které zůstaly v Azylovém domě, připravily výzdobu na Velikonoce vystřihováním veliko-

nočních motivů z barevného papíru a pracovnice, která měla denní službu, měla přichystané pomlázkové balíčky pro všechny děti. Azylovým domem zněl smích a výskot a všichni si, i díky pěknému jarnímu počasí, Velikonoce užili!

*Renata Slavíková,
pracovnice azylového domu*

Výlet do jara byl splněným přáním

Bánov - Sliby a přání se mají plnit a v Domě s pečovatelskou službou v Bánově se splnily. Jeden z našich klientů si před Vánoci přál v rámci projektu Ježíškova vnoučata, aby mu někdo umožnil výlet do jarní přírody. Našel se ochotný dárcce, který našeho klienta navštívil a domluvili se, kdy a kam spo-

lečně vyrazí. O jednom jarním pátku přijel dárcce a společně s klientem a ještě s jednou z našich klientek odjeli do krásné přírody v okolí Lopeníku.

Klient o tomto zážitku napsal pár řádků:

„První výlet do přírody se vydařil, díky ochotnému dárci jsme si poseděli na Lopatě, a pak na Hribovních. Provázelo nás pěkné počasí. Krásný je pohled z místa stoupání silnice k Trojáku. Tam se vidí celá nížina až po Chříby. Z Hribovní je pak pěkný pohled na Valachy i Slovensko. Výlet je dílem naší paní sociální pracovnice, kolektivu pracovníků Pečovatelské služby Bánov a ochotného dárce, který nám poskytl dopravu. Velké díky patří všem výše zmíněným a především dárci, který nám naše přání splnil.“

I já se připojuji k poděkování milému dárci, který neváhal a daroval našim klientům to, co nejvíc člověk může druhému člověku dát – svůj čas, ochotu a vlídné slovo.

*Jana Mošťková,
sociální pracovnice Pečovatelské služby Bánov*

Výtěžek benefiční akce ve Strání pomůže sociálně slabým

Strání - Kvalitní víno, vynikající výrobky potravinářských firem z regionu a k tomu hudba cimbálové muziky Burčáci a mužského pěveckého sboru S.E.N. ze Strání – tak vypadala v pořadí šestá Benefiční degustace přívlastkových vín v Zámečku ve Strání. Akce, kterou uspořádala uherskobrodská Charita, se uskutečnila v pátek 26. dubna. „Chceme tímto způsobem poděkovat podnikatelům, sponzorům, zástupcům obcí a úřadů, kněžím a dalším podporovatelům Charity, za jejich spolupráci a vstřícnost. Díky výtěžku této benefice pak pravidelně podporujeme některou z našich služeb, letos to bude naše charitní Centrum potravinové a materiální pomoci svatě Zdislavy Uherský Brod. Letos, díky benefiční akci, podpoříme toto zařízení částkou 50 200 korun. Centrum potravinové a materiální pomoci je určeno pro lidi v akutní sociální nouzi. Počet klientů tohoto centra přitom neustále roste. Využívají ho zejména matky samoživitelky s malými dětmi, ale také opuštění a zneužívaní senioři a další potřební lidé z regionu,“ vysvětlil ředitel Charity Uherský Brod Petr Houšť.

Jednou z pravidelných návštěvnic potravinového centra je devětadvacetiletá maminka tří dětí z Uherskobrodské. „Sociální odbor mi pomáhá, jak se dá, tato pomoc ale není dostačující. Jsem samoživitelka a otec dětí výživné neplatí. Proto jsem za pomoc centra potravinové pomoci velmi vděčná. Nejčastěji mi tam dávají luštěniny, rýži, dětské přesnídávky, sirupy, ale minule jsem dostala i prací prášek. Bez pomoci tohoto zařízení bych byla bezradná,“ přiznává vděčná klientka centra. Mezi hosty benefice nechyběla europoslankyně Michaela Šojdřová, či senátor Patrik Kunčar. „Ta akce se mi velmi líbila. Víno i jídlo byly perfektní. Byla tam bezvadná atmosféra a moc příjemní lidé. Myslím, že je velmi dobře, že brodská Charita takovými akcemi zviditelňuje svou práci. Neizoluje

se od veřejnosti, diskutuje o problémech, které ji trápí a nenuceným způsobem, jako byla tato degustace, lidem svou práci přibližuje,“ poznamenala Michaela Šojdrová, která slíbila, že se zúčastní i dalšího ročníku benefice. „Na příští akci přivezu ze Štrasburku dobré alsaské víno,“ dodala s úsměvem europoslankyně.

Benefice ve Strání se uskutečnila pod záštitou hejtmána Zlínského kraje Jiřího Čunka a proběhla v rámci série akcí přeshraničního projektu INTEREG (celý název: „Vzájemnou spoluprací ke zkvalitňování služeb“, operační program INTERREG V-A SR-ČR 2014 – 2020, č. projektu: 304031D115.),

mezi Charitou Uherský Brod a Trnavskou arcidiecézní charitou.

Děkujeme všem, kdo akci jakýmkoliv způsobem podpořili, zejména pak vinařům, regionálním výrobcům potravin a Zlínskému kraji. Poděkování patří i všem návštěvníkům, kteří se zúčastnili a přispěli na podporu Centra potravinové a materiální pomoci sv. Zdislavy Uherský Brod.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Hendikepovaní ztvárnili na papír své sny i každodenní život

Uherský Brod - Obrázky a malby hendikepovaných klientů několika sociálních zařízení a sdružení na Slovensku nabízí výstava, která byla slavnostně zahájena ve středu 24. dubna v Uherském Brodě. Výstava se nachází ve foyer tamního kina Máj.

Iniciátorem myšlenky uspořádat tuto výstavu je uherskobrodský podnikatel a dobrovolník brodské Charity Ivan Chrástek,

o organizaci se postarali zejména pracovníci brodské Charity v čele s vedoucí Terapeutické dílny sv. Justiny, Janou Borákovou. Spolupořadatelé výstavy jsou Město Uherský Brod a Sociální služby Uherské Hradiště.

O hudební vstupy se postarala talentovaná kytaristka Magdalena Vaculová z uherskobrodské Základní umělecké školy, která hru na kytaru studuje pod odborným vedením pedagožky Vlasty Vrátné.

Výstava nabízí zhruba 40 obrázků od 15 autorů z řad klientů Terapeutické dílny Sv. Justiny Uherský Brod, Chráněného bydlení Uherský Brod a Domu pro osoby se zdravotním postižením Uherský Brod. Mezi hosty vernisáže byl i starosta Uherského Brodu Ferdinand Kubáník, ředitel Sociálních služeb Uherské Hradiště Bronislav Vajdík či ředitel brodské Charity Petr Houšť.

„Rádi bychom touto výstavou přiblížili svět, představy a sny hendikepovaných lidí. To, že se ji podařilo uskutečnit, pro mě znamená výsledek bezvadné spolupráce s lidmi z Charity a dalších sociálních služeb regionu,“ řekl Ivan Chrástek.

Výstavu je možné zhlédnout do 7. června.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Společnost Dadka Vracov darovala brodské Charitě lůžkoviny

Velké poděkování patří společnosti Dadka Vracov s r.o., která brodské Charitě darovala lůžkoviny pro klienty. Tato společnost přitom pomáhá Charitě Uherský Brod opakovaně. „Jsme rádi, pokud můžeme pomoci tam, kde je to potřeba. A podpořit klienty brodské Charity považujeme za smysluplné, proto jsme s touto formou pomoci neváhali,“ poznamenal ředitel společnosti Dadka Vracov Pavel Polanský.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Nový zvedák od společnosti Z-Group už slouží klientům Charitního domu Vlčnov

Vlčnov - Nový zvedák věnovala před nedávnem Charitnímu domu Vlčnov společnost Z-Group, a.s. „Při setkání s pracovníky Charity se někteří z nich zmínili mimo jiné o tom, jak obtížná je manipulace s nepohyblivými lidmi. Zmínili se také o tom, že existují různá pomocná zařízení, která polohování či přesun nepohyblivých lidí umožňují. Proto se vedení naší společnosti rozhodlo pomoci a po dohodě s vedením brodské Charity jsme zakoupili zvedák,“ vysvětlil zástupce společnosti Z-Group Ladislav Bednařík.

Za vstřícnost a podporu činnosti Charitního domu Vlčnov společnosti Z-Group velmi děkujeme.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Charita Uherské Hradiště

Štědrí lidé zásobili Charitu a potřebné. V Tescu

Celkem jsme obdrželi: 21 kusů pracích prášků, gelů a aviváží, 51 kusů čistících pomůcek (houbičky, utěrky, drátěnky atd.), 70 kusů čistících prostředků, 51 kusů prostředků na mytí nádobí, 20 kusů papírových pomůcek (toaletní papír, kapesníky atd.) a 47 kusů prostředků k osobní hygieně (šampony, sprchové gely, mýdla, zubní pasty, atd.) a ještě dětskou kosmetiku.

Všem dárcům z celého srdce děkujeme. Speciální poděkování patří rovněž dobrovolníkům, kteří akci podporovali rozdáváním letáků. Velmi si jejich pomoci vážíme.

I v tomto měsíci jsme se v obchodním domě potkali při realizaci národní potravinové sbírky, která se uskutečnila 18. května.

Charita Uherské Hradiště

Uherské Hradiště - Tesco předalo první výtěžek materiální sbírky hygienických, čistících a desinfekčních prostředků Charitě Uherské Hradiště. Předávání se zúčastnila ředitelka Tesco Uherské Hradiště Lenka Severová, ředitel Charity Uherské Hradiště Jiří Jakeš a personální a projektový manažer Charity Uherské Hradiště Dalibor Jirásek.

S příchodem jara se mnoho z nás začne věnovat „jarnímu úklidu“, ale nákup čistících prostředků nebývá levnou záležitostí. A pokud se ocitnete v situaci, kdy finance opravdu nestačí a musíte volit mezi nákupem potravin či úklidových prostředků, tak volba nákupu je zcela zřejmá.

Uvítali jsme nabídku obchodního domu Tesco, zejména paní ředitelky Lenky Severové a vytvořili jsme společně aktivitu pro pomoc potřebným.

Sbírka čistících prostředků nám potvrdila, že jsou v našem kraji opravdu štedří lidé, kterým není lhostejný osud jejich spoluobčanů. Obchodní dům Tesco nám přispěl rovněž nemalou částí.

Charita Valašské Meziříčí

Jak i drobná mince pomáhá

Valašskomeziříčsko - Papírové pokladničky doslova praskaly ve švech, když jsem je vyzvedávala ve farnostech našeho děkanátu. Lidé byli opět štedří a v rámci Postní almužny odložili část svých úspor pro potřebné. Ti, kteří skutečně šetřili postupně, napěchovali pokladničky tolika mincemi, že naši paní ekonomku braly mrákoty, jak bude tolik „drobáků“ vkládat na přepážce v bance. Jenže ač se to nezdá, mince k minci nakonec ve výsledku udělaly neskutečný výtěžek 106 096 korun. A tak lze vidět, že když se spojí dobří lidé a každý dá ze svého třeba jen drobnou minci, nakonec to může být „pěkný balík“, který pomůže mnoha lidem.

V loňském roce jsme díky darům z postní almužny pomohli mamince nakoupit školní pomůcky pro děti, přispěli jsme rodině, které vyhořel dům, díky vašim příspěvkům si mohl pán žijící na ulici koupit léky, senioři v Choryni za vaše dary mohou spát na nových polštářích, ministranti ze Zubří prožili prima tábor s příspěvkem od vás a to není vše. Ve stacionáři v Rožnově se senioři skvěle baví u nových her, děti z Klubu Zeferino mohly vyrazit objevovat Olomouc a v neposlední řadě se jedné paní mnohem lépe pohybuje s chodítkem, které jsme díky vám pořídili.

V letošním roce jsme v pokladničkách také objevili několik lístečků s tipy, kde a komu pomoci, za což moc děkujeme. Slibujeme, že vaši důvěru nezklameme a všechny ty drobné mince poputují tam, kde budou pomáhat.

*Tereza Olejníková,
pastorační asistentka Charity Valašské Meziříčí*

Ve Valašském Meziříčí piknikovali na podporu pěstitelů

Valašské Meziříčí - Na více než 190 místech po celé České republice se v sobotu 11. května uskutečnil piknik na pod-

poru fairtradových, ale i lokálních pěstitelů. Lidé společnou snídani z fairtradových nebo lokálních surovin dali najevo

zájem o životy lidí, kteří pěstují naše potraviny, a solidaritě s nimi. Již potřetí se k nim přidalo i Valašské Meziříčí, kde akce proběhla na nádvoří zámku Žerotínů. Sešlo se na ní okolo 130 lidí. Happening pořádá Charita Valašské Meziříčí ve spolupráci s Městem Valašské Meziříčí, které se od roku 2017 může pyšnit titulem Fairtradeové město, se Střední průmyslovou školou stavební, která má titul Fairtradeová škola, a Gymnáziem Františka Palackého.

Akce se koná vždy druhou květnovou sobotu na Světový den pro fair trade. Férová snídaně je největší akcí na podporu fair trade v České republice. „Účastníci Férové snídaně dávají symbolicky najevo, že jim není lhostejné, kdo a za jakých podmínek vypěstoval naše potraviny a suroviny pro jejich výrobu. Jsme rádi, že zájem společnosti o udržitelný způsob života a etickou spotřebu se v poslední době zvyšuje. To se projevuje mimo jiné i nárůstem počtu míst, kde lidé Férovou snídani pořádají,“ říká koordinátor akce Stanislav Komínek z organizace Fairtrade Česko a Slovensko.

Etická spotřeba má reálné pozitivní dopady, jak vysvětluje Stanislav Komínek: „Koncem loňského roku jsem navštívil několik fairtradových družstev pěstitelů kakaa v Pobřeží slonoviny a přímo od tamějších lidí slyšel, jaké přínosy pro ně spravedlivý obchod má. Například v obci Krezoukoue díky fairtradovému příplatku mohli postavit novou budovu školy, tamější družstvo zajišťuje pěstitelům také sazenice, nakupuje pro společnou potřebu sklady, nákladní auta, motorky a mačety. Přispívá na stavby škol a na léky lidem ve vesnicích. Členové družstva také sami rozhodli o financování stavby zdravotního střediska a placení lékařské péče pro všechny členy družstva a jejich rodiny,“ popisuje Stanislav Komínek. Fairtrade jako jedna z etických certifikací má ale pro pěstitele i další přínosy: zakazuje dětskou práci, takže děti mohou chodit do školy a vzdělávat se a zahrnuje i vzdělávání, které pěstitelům umožňuje zvyšovat efektivitu, šetrněji využívat přírodní zdroje a získat základní dovednosti potřebné pro úspěšnou správu družstev a obchodování.

Systém Fairtrade a známka FAIRTRADE

Známka FAIRTRADE označuje výrobky, které splňují sociální, ekonomické a environmentální standardy nastavené mezinárodní organizací Fairtrade International. Zákazníci informuje o tom, že pěstitelé dostali za svou práci spravedlivou a stabilní výkupní cenu, která pokrývá náklady na udržitelné pěstování. Nákupem výrobků s označením FAIRTRADE tak zákazníci přispívají ke zlepšování životních podmínek drobných pěstitelů v zemích globálního Jihu (takzvaných rozvojových zemích). Kromě odpovídající výkupní ceny dostávají pěstitelé zapojení do systému Fairtrade ještě fairtradový příplatek, který mohou použít k investicím do rozvoje svých farem a svých komunit, a to na základě demokratického rozhodování členů komunity.

*Za Charitu Valašské Meziříčí,
Martina Došková*

Charita Vsetín

Ve stacionáři Magnolia besedovali s misionářem Pavlem Balážem

Vsetín - Ve čtvrtek 25. dubna se ve stacionáři Magnolia uskutečnila zajímavá přednáška P. Pavla Baláže, misionáře Společnosti Božího Slova, o jeho působení na misi v brazilské Amazonii. Ve zhruba dvouhodinové přednášce se s námi P. Pavel podělil o mnohé zážitky a zkušenosti z této nejen geograficky, ale i kulturně a společensky vzdálené země, ve které prožil dlouhých sedm let svého života.

Prostřednictvím jeho poutavého vyprávění, doprovázeného obsáhlou prezentací vlastnoručně pořízených fotografií, jsme se vydali na plavbu po řece Amazonce, nahlédli do dřevěných domků domorodých obyvatel, připomínajících spíše naše seníky nebo stodoly, do jejich domovů, kde kromě stolu není žádný nábytek a místo postelí najdete jen řadu houpacích sítí, zavěšených u stropu. Podívali jsme se též do skromných kuchyní s udusanou podlahou, kde jediným zařízením, na kterém se připravuje jídlo pro celou rodinu, je jednoduchý vaříč na plynovou bombu a kde elektrický proud jde jen dvě hodiny denně. Přenesli jsme se do světa, kde se nespěchá, hodinové zpoždění nic neznamená, odpolední siesta trvá několik hodin

a je nezbytně nutná, protože teploty často vystupují až ke 40 stupňům Celsia a vlhkost vzduchu je „jako v prádelně“. Když se „ochladí“ na 20 stupňů, místní vytahují bundy a čepice, zatímco středoevropan konečně ožije a začíná se cítit normálně.

Dozvěděli jsme se také, že jedna místní farnost se rozkládá na území větším než je Slovensko, že čtyři misionáři mají na starosti asi 150 kostelů (místních komunit) a do mnohých z nich je možné se dopravit jen lodí po řece Amazonce plné krokodýlů, že ta nejmenší komunita čítá asi 60 obyvatel a oproti tomu ta největší asi 1 300. Mše svatá je velkou vzácností (většina lidí má možnost se jí zúčastnit maximálně třikrát až sedmkrát za rok) a trvá většinou dvě hodiny, někdy i déle. Kněz musí mít připravené dlouhé kázání, ale zároveň při něm musí umět komunikovat s lidmi a pohotově odpovídat

na jejich otázky. Po mši nikdo neutíká domů, ale zúčastní se společného agapé (pohoštění), které je místními připraveno z přinesených surovin. Většina lidí zde žije velmi jednoduše a chudě, ale čím jsou chudší, tím jsou štedřejší a pohostinnější. Všude kolem se nachází nádherná příroda deštných pralesů, ukrývající bohatou škálu různých forem flóry a fauny, kterou však bohužel stále více ohrožuje masivní kácení.

Čas vyhrazený pro přednášku rychle uběhl, v závěru O. Pavel ještě zodpověděl několik dotazů a pak už se s námi rozloučil. Jsme moc rádi, že nás navštívil a umožnil nám prostřednictvím svých vzpomínek a postřehů poznat nádherný kout brazilské Amazonie.

*Vladimíra Malinová,
Charita Vsetín*

Charita Zábřeh

Průvan v šatníku: operátorky call centra vybraly půl tuny oblečení

Zábřeh - Operátorky zábřežského call centra společnosti ČEZ Distribuce vybraly v rámci charitativní akce Průvan v šatníku 528 kilogramů oblečení, a navíc ještě několik sad nádobí a talířů i dětské hračky. Darované věci, kterých bylo o třetinu více než před rokem, bude Charita Zábřeh postupně rozdělovat těm nejpotřebnějším.

„Potěšilo nás hlavně velké množství dětského oblečení, obuvi a hraček. S částí jsme se ihned po převzetí rozdělili s domovem

pro osamělé rodiče s dětmi a také s terénní službou SOS Kompas,“ vysvětlil ředitel zábřežské Charity Jiří Karger.

Přehled darovaných věcí je opravdu pestrý. Energetici přinesli například bednu stolního nádobí, 7 souprav talířů, 2 sady hrnků, 2 bedny hraček, dětské přesnídávky a pleny. A samozřejmě oblečení, které bude uschováno v sociálním šatníku provozovaném Charitou a odtud celoročně vydáváno potřebným. „Na vytipování těch, kteří pomoc nejvíce potřebují, spolupracujeme s obcemi, úřady práce, sociálními odbory měst a regionálními poskytovateli sociálních služeb,“ dodal Jiří Karger.

Sbírky probíhaly také v dalších lokalitách, kde ČEZ působí, například v pražské centrále, v ostravském Domě energetiky, v Jaderné elektrárně Dukovany i v Plzni a Hradci Králové. „Pořádáme pravidelné vánoční a velikonoční trhy chráněných dílen a také máme Čas pro dobrou věc, což je dobrovolnický den, během něhož místo svých běžných pracovních povinností pomáhají zaměstnanci ČEZ neziskovým organizacím, jako jsou chráněné dílny, domovy důchodců, dětské domovy, sociální ústavy a podobně. Stále jsme však hledali možnosti dalších aktivit a tak vznikl náš ‚Průvan v šatníku‘ napříč celou Skupinou ČEZ. Letos se koná již potřetí, přičemž během předchozích dvou let se podařilo shromáždit celorepublikově 3,2 tuny potřebných věcí, které byly v jednotlivých lokalitách předány osloveným charitativním organizacím,“ říká koordinátorka akce Lenka Hybšová z útvaru udržitelného rozvoje Skupiny ČEZ.

*Vladislav Sobol,
mluvčí Skupiny ČEZ*

Charita Zlín

Být maminkou: tisíc a jedna práce a tisíc a jedna starost

V celé zlínské Charitě, ve všech službách, ať už mezi pracovníky, tak i uživateli, je spousta maminek.

„Naše mladé i staré maminky nejsou na tolik ohledů zvyklé, aby se jim zasvětil hnedle svátek jako svatým na nebi; a kdybyste jim šli do kuchyně blahopřát k jejich svátku, asi by se po vás ohnaly utěrkou a řekly by, ať si z nich neděláte blázný. Ale svátek maminek není pro blázný; jednou za rok bychom

si měli vzpomenout, že ta tisíc a jedna práce, tisíc a jedna starost, jež tvoří život ženy - maminky, stojí za oslavu a uctění.“

Karel Čapek, Lidové noviny 1928

Děti z Azylového domu se pustily do buttonů

Máte svůj vlastní button? Děti ve zlínském azylovém domě už ano. Také maminka, babička, ale i dědeček... I sluníčko a kytičky namalovaly děti v nejrůznějších barvách na svoji placku. A nejen to. Objevila se tam i jména jejich oblíbených „youtuberů“, filmových hrdinů nebo „parkuristů“.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín finančně podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, Statutární město Zlín a dárce.

*Pavla Romaňáková,
Charita Zlín*

Charita Zlín vyrazila KOlemNEkolem. Za větší bezpečí a čistší vzduch

Zlínsko - Na kolech přijížděli v květnu do práce pracovníci zlínské Charity. Zapojili se totiž do celorepublikové akce Do práce na kole. Jejím cílem je motivovat co nejvíce lidí, aby jako dopravní prostředek používali jízdní kolo nebo jakoukoli bezmotorovou formu dopravy včetně běhu a chůze. Zlíňští zvolili kolo. Tím, že někteří z nich přestali denně jezdit autem, zlepšili nejen svou kondici, zdraví, náladu a možná i vztahy s kolegy, ale přispěli i k čistšímu ovzduší a bezpečnosti ve městě.

(red)

Foto: Archiv Charity Zlín

Darovat krev znamená dát kus sebe sama proto, aby druhý člověk mohl žít

Zlínsko - Charita Zlín, organizace zabývající se téměř třicet let sociální, zdravotní a humanitární činností ve zlínském regionu, si před pěti lety za svého patrona zvolila svatého Josefa Dělníka, jako svoji oporu a posilu v nejrůznějších životních situacích. U příležitosti nezávazné památky světce, ochránce všech pracujících, otců, rodin a církve, která je každoročně 1. května, vyzývá organizace širokou veřejnost: Darujte krev s Charitou Zlín.

Darujte krev s Charitou Zlín

koná se u příležitosti památky sv. Josefa Dělníka, patrona organizace, za podpory Římskokatolických farností děkanátů Vizovice a Zlín.

Záštitu převzal vizovický děkan Vít Hlavica: „Matka Tereza často opakovala, že to, co dělá pro druhé, je jen kapka v oceánu. Ale zároveň ví, že by ta kapka v oceánu chyběla. Nezáleží na množství. Všichni máme co rozdávat, sdílet a čím přispět. Pokud to bude několik kapek naší krve, pak v oceánu pomoci a milosrdenství najdou své místo.“

Akci zaštiťuje i zlínský děkan Kamil Obr: „Ježíš říká: ‚Přišel jsem, aby měli život a měli ho v hojnosti.‘ (Jan 10,10) Není možné mluvit o plnosti křesťanské lásky bez povšimnutí si nejzákladnějších potřeb bližního. A základní potřebou člověka je život sám.“

Charita Zlín, to je ruka podaná v nesnázích lidem v tělesné, duševní nebo sociální nouzi, bez ohledu na jejich národnostní a rasovou příslušnost, sociální postavení nebo náboženské vyznání. Pracovníci pomocnou ruku podávají seniorům (pečovatelská služba, centrum denních služeb), pomáhají osobám v krizi (odborné sociální poradenství), podporují rodiny (azylové ubytování), starají se o zdravotně znevýhodněné (domácí zdravotní a hospicová péče). V ročním průměru zlínská Charita zaměstnává na šest desítek pracovníků, přičemž průměrný přepočtený úvazek téměř neklesá pod číslo čtyřicet dva. Z toho v tak zvané přímé péči sociálních služeb je téměř 29 přepočtených úvazků, v domácí zdravotní a hospicové péči jde pak o šestnáct všeobecných zdravotních sester ať už v hlavním, či vedlejším pracovním poměru.

Proč zrovna darováním krve si připomíná organizace svého patrona a co s takovým darem mají společného sociální služby, je otázka na ředitele zlínské Charity: „Co mají společného? Překvapivě mnoho. Tak jako nemůžeme vyloučit, že kdokoli z nás nebo našich blízkých bude potřebovat krev, tak také nemůžeme vyloučit, že někdo z nás nebo našich blízkých bude potřebovat sociální služby. Myslím, že nebudeme daleko od pravdy, když

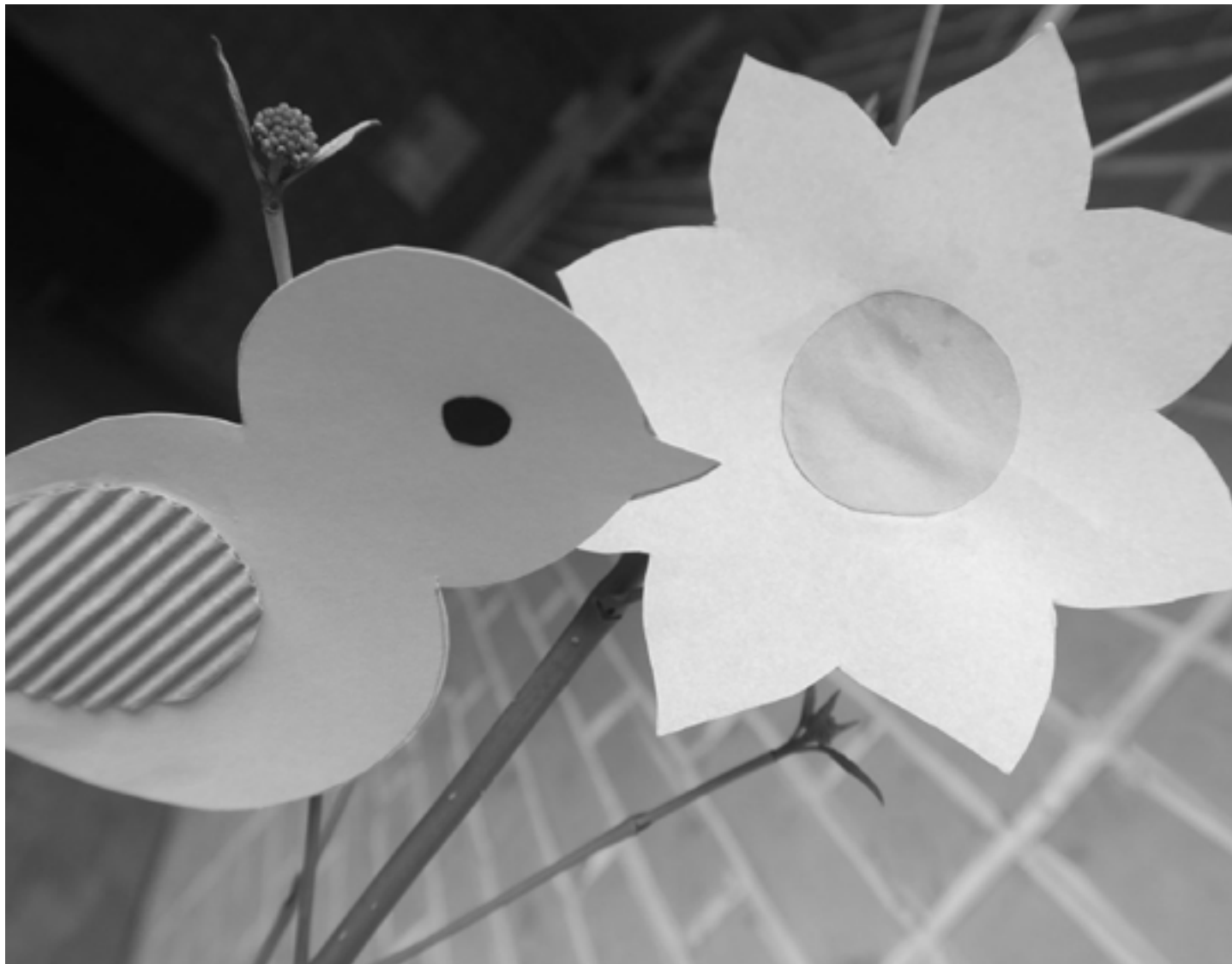
prohlásíme v obou případech, že nemluvíme o tom, jestli ta situace nastane, jako spíš kdy," říká Vlastimil Vajdák a dodává: „A tak, jako se hluboce klaním před prací kolegyně a kolegů v sociální oblasti, protože se občas stává, že pokud neposkytnou službu oni, nikdo další, kdo by tuto službu poskytl, už není, tak se hluboce klaním i před všemi dárci krve, protože když nedávají krev oni, není už nikdo další, kdo by ji daroval.“ Proto také všichni pracovníci a přátelé, kteří jsou připraveni se do výzvy

zapojit, věří, že se při darování krve setkají s několika desítkami statečných, ať už půjde o pravidelné, či premiérové dárce a také v to, že je tímto založena další z mnoha tradic místní neziskové organizace.

Aktuální informace pro dárce krve: <https://lurl.cz/FMs8N>

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Svatý Josef Dělník, patron a ochránce zlínské Charity

Sv. Josef Dělník, opifex Ioseph, sponsus beatæ Virginis Mariæ

- každoročně 1. května, nezávazná památka
- postavení: snoubenec Panny Marie
- patron: všech pracujících, otců, rodin, Církve
- atributy: tesařské nástroje, koš, lilie, hůl, Ježíšek

„Ani si neumíte představit, jakou z toho mám velkou radost!“ Zastavila jsem se a s údivem pohlédla na uživatelku Domo-vinky, kterou jsem doprovázela po ránu k nám do domečku. „Z čeho máte radost?“ zeptala jsem se. „Podívejte, tady ty výrobky z papíru, kterými jsme ozdobili větvičky v oknech,“ vysvětlovala mi paní. Pak se usmála: „To neumí pochopit ten, který si může vyrobit to, co chce. Ale pro nás, kteří už máme problémy cokoli dělat, tahle zvířátka znamenají mnoho. I když nám pomáháte, je v nich kousek naší práce.“

Vážít si toho, že ještě MOHU něco vyrobit, že MOHU pracovat, být užitečný. Jak je to jiné, než když to vnímáme, jako že MUSÍM. Často to víme až tehdy, když to nejde, když nám zdraví přestane sloužit.

Nezávazná památka svatého Josefa Dělníka, patrona pracujících, slouží i k připomenutí si, že je člověk stvořený Bohem k tomu, aby se živil poctivou prací. Stejně jako Ježíš, který ve svém pozemském životě tvrdě pracoval pro svou obživu. Zároveň je to ale i příležitost poděkovat všem našim charitním pracovníkům. Tak tedy DÍKY za dobrou práci, ve které je i kus vašeho srdce!

+Noela Frolková,
pastorační asistentka

HUMANITÁRNÍ POMOC

Víc než 22 000 korun za abstraktní obrazy pomůže Haiti

Brno – Některé abstraktní obrazy Libora Eyera, které v dubnu zdobily brněnskou Galeryji9, pomohou zaplatit rekonstrukci toalet a výmalbu školy v odlehlé haitské oblasti Baie de Henne. Právě na tyto účely věnoval malíř a adoptivní rodič v jedné osobě nastřádané peníze. Odkoupením pěti obrazů a z příspěvků návštěvníků Galeryje9 se podařilo získat 22 601 korun.

Výstava obrazů pomohla podle jejího autora zvýšit povědomí o situaci na Haiti a také o tom, jakým způsobem tam pomáhat. „Spoustu lidí překvapilo, že jsem se pustil do výstavy s tím, abych pomohl Haiti. Mnozí z nich se potom nad tím zamysleli. Mám z toho dobrý pocit,“ říká Libor Eyer, který v pátek 26. dubna předal zapečetěnou pokladničku s výtěžkem Kláře Löffelmannové z Arcidiecézní charity Olomouc.

Víc než 22 000 korun pomůže zaplatit rekonstrukci toalet, které již dosluhují, a také výmalbu školy v haitském Baie de

Henne. Dochází tam 250 dětí z širokého okolí a u některých z nich se bohužel objevují kvůli nevyhovujícímu stavu toalet nejrůznější onemocnění. „To by se mělo po rekonstrukci změnit,“ sděluje humanitární pracovnice Klára Löffelmannová a dodává: „Nápad Libora Eyera uspořádat benefiční výstavu se mi už od začátku líbil. Vážíme si toho, že přestože má vlastní rodinu, podporuje ve vzdělání holčičku z dalekého Haiti a hledá další cesty, jak v tomto zhrouceném státě pomáhat. Jsem ráda, že mezi našimi adoptivními rodiči se najdou tak báječní lidé.“

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Všechny barvy naděje rozzářily teologickou fakultu

Olomouc – Bída, korupce, přírodní katastrofy, ale i barvitost všedního dne, život v přítomnosti, radost. To je Haiti. Jak se tam žije, přibližují velkoformátové fotografie Jiřího Pasze. O své cestě do Karibiku s Arcidiecézní charitou Olomouc a situaci na Haiti vyprávěl při vernisáži 24. dubna ve výstavním prostoru Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

„Vždycky, když se Haitané vzpamatují z nejrůznějších neštěstí, přijde něco dalšího. Přesto je neopouští naděje. Mít naději – to máme všichni společné, ať už žijeme na dalekém Haiti

nebo tady v České republice,“ sdělil návštěvníkům výstavy Jiří Pasz. Dále zdůraznil, že pomáhat ve zhrouceném státě, kde nefunguje žádný systém a není tam bezpečno (ať už kvůli častým hurikánům a tropickým bouřím či nepokojům v ulicích), je velmi obtížné.

Výstavu Všechny barvy naděje aneb jak Haiti (ne)přichází o školáky si lidé mohli prohlédnout v budově Cyrilometodějské teologické fakulty až do 19. května.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

